

„Mistiissa Reinowadder olli nattute aega need sün, imustas teiega kolko sada, satis teile paljo terwissid, läksid teid norevölv peale möttelda, ja föimas meid võeraks: lapsiks!“ Seal üidis ühke Kriimslimeemand sure vihhaga: „sedda teotust tahhan temale lätte tassuda!“ ja ruttas Reinowadderi jälgil möda koddunt jälle ärra. Lük aea pärast, kui ta rebbase lätte sai, ütles ta tullise vihhaga: „Mis sõno ja föimojuttusi ollete mo laste vasto lobbisenud? Selle eest tahhan teile aina täi näidata!“ Ja seddamaid sassis wasia: moor Reinomadderi abinemest linni ja akkas tedda rapputama. Reinowadder peastis enast waerwaga lahti ja andis jalgele tuld, agga Kriimslimeemand olli temä kannul. Seal juhtus imelikko lugugusi! — Ühhe laggund kiivi: one seinad seisis ligijaim mäerunka otsas, senna pole töttasid mällemad, ja rebbane pörkas saggedast, otsego jännes koerade ees förwale; seina: mür olli ühhes lohhas löökend, praggo ni lai et Reinowadder väggise läbbi mahtus; suur tuggewa lehhaga hundi: emand pistis fireste niña prao wahhele, passitas, töufas, litsus ja tömbas, rebbase järrel puggedes ista süggawamale sisse, ja vigistas oma lehha wimals nönda linni, et ei sanud eddasid eggia tagasi. Reinowadder juhtumist nähhes joossis rutto teiselt poolt wälja, tulli majja ümber tagasi ja teggi Kriimslima morile koera kumbel nalja. Agga hundi: emand ei olnud sõnadega ihnu, waid jõimast irmsast ja kissendas föidelodes: Se on üena

telmi ning varga tö! Rebbane kostis: „Mis enne ei sigginend, sigginego täna.“ — Kui wimals emand waerwaga seina prao wahhest lahti peasis, olli Reinowadder jubba ni laugele joudnud et lätte samist eam lota ei olnud. Ja Kriimslima: emanda õigust, nöudmine ja auvarjamine sai sahhevörra lautuseks.

Läkti nüüd tagasi matama, mis Hints lõksus teeb. Kui mehhile lingus eest tundis, akkas ta kassipillil kibb dast laulma. Mart largas kissa peale sängist wälja, üttelodes: önnelikul tunnil pannin sulmuse augo ette; warras on wangis, nüüd peab salukke inna mulle lätte mäksma! Siis puhhus ta usd ülesse, ärratas issa, sullase ja mu perrerahwtuest ja üidis: rebbane on wangis! lätki tedda sugemaa! Nüüd largasid sured ja weised assemelt, ja Mart läks, wemmal läes, otselohhe kassi kissa peale, andis pimmedas ühhe matso ni hirmsast kassile vähbe, et üks silmamuña wälja luffus. Iggamees tonlis nüüd waest kassi, ledda rebbaseks piddas, ja sullant tulli raudangoga, misga kanawargale otsa tahtis lúa. Hintsi surma: tund seisis silma ees; agga seal largas ta vihma ning walloga maast ülle: önnetumal kombel sullase reite wahhele linni, ja ammustas ning kriimustas meest irmsahte ja narris mehhile kolledast ärra: seddawisi oma laddund silma rahwale lätte taasudes. Kissaga langeos sullane wallo lätte miñestusse mahha. Suur ehmatust tulli löigide peale ja kelas perretüdruko mötlemast, sellepärrast ütles ta täit